

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/55/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6216000120
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Babjak
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6216000120.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Babjaka a zo sudcov JUDr. Jána Deáka a JUDr. Jozefa Mikluša o odvolaní obžalovaného Q. P. proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. OT/6/2016 z 22.03.2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. júna 2017, jednohlasne takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. sa z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. OT/6/2016 z 22.03.2017 vo výroku o treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá.

Rozhodujúc podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovanému Q. P. podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 6 (šesť) rokov.

V ostatných častiach zostáva napadnutý rozsudok nedotknutý.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný Q. P. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., ktorý spáchal tak, že dňa 21.02.2016 o 21,53 h v O. na ulici Krtíšskej smerom na obec Veľké Zlievce, riadil osobné motorové vozidlo značky AUDI 80, EČ J. XXX D., kde bol kontrolovaný hliadkou OO PZ Dolná Strehová, pri kontrole bolo zistené, že nie je držiteľ vodičského oprávnenia a obžalovaný sa tohto konania dopustil napriek tomu, že mu bol rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 9T 117/2010 zo dňa 19.05.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.09.2011 uložený okrem iného trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 5 rokov.

O trestoch rozhodol okresný súd tak, že

podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Tr. zák. odsudzuje obžalovaného na trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. súd ukladá obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 7 rokov.

K výroku o treste odňatia slobody, ktorý jediný bol napadnutý odvolaním obžalovaného v zákonnej lehote, okresný súd uviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku nasledovné: „Pokiaľ ide o ukladanie trestu, súd sa riadil zásadami ustanovenia § 34 Tr. zák. Podľa správy z miesta bydliska obžalovaný v obci B.

G. nie je prihlásený k žiadnemu pobytu, zdržiava sa na adrese B. G. XX a nebol prejednávaný v komisii verejného poriadku. Podľa odpisu z registra trestov však bol doposiaľ 11-krát súdne trestaný, z toho 4-krát pre prečin marenia úradného rozhodnutia podľa § 348 Tr. zák. (resp. § 171 Zák. č. 140/1961 Zb.). Podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. je zákonná trestná sadzba až na dva roky. Pri ukladaní trestu súd bral do úvahy jednu poľahčujúcu okolnosť na strane obžalovaného podľa § 36 písm. l) Tr. zák. (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval), jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. (bol už za trestný čin odsúdený), ukladal trest podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri rovnováhe poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a to vo výmere dvoch rokov nepodmienečne, pretože doposiaľ uložené tresty nemali na obžalovaného dostatočný prevýchovný vplyv, podľa názoru súdu je nevyhnutné na neho pôsobiť nepodmienečným trestom odňatia slobody na hornej hranici zákonnej trestnej sadzby. Pre výkon uloženého trestu odňatia slobody bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin“.

V zákonnej lehote podal proti výroku napadnutého rozsudku týkajúceho sa trestu odňatia slobody odsúdený Q. P. odvolanie, ktoré aj písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu a navrhol, aby bol napadnutý výrok rozsudku zrušený a obžalovanému uložený trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu.

Obhajoba argumentovala najmä tým, že: napadnutý výrok považuje obhajoba za nesprávny a nezákonný; uložený nepodmienečný trest odňatia slobody je neprimerane prísny; k spáchaniu skutku došlo v dôsledku psychického rozrušenia obžalovaného; uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody je nadbytočné a primeraným trestom je trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu - prípadne aj s uložením primeraných povinností a obmedzení (lebo takýto trest plní výchovný charakter aj generálnu prevenciu).

O podanom odvolaní rozhodol krajský súd na verejnom zasadnutí, za prítomnosti obhajcu obžalovaného, avšak za neprítomnosti obžalovaného, pretože jeho ospravedlnenie nepovažoval za akceptovateľné (predložená lekárska správa nespĺňala náležitosti v zmysle § 120 ods. 2 Tr. por., to znamená postrádala vyjadrenie ošetrojúceho lekára obžalovaného, že mu jeho zdravotný stav neumožňuje účasť na verejnom zasadnutí, na ktoré bol predvolaný, bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu alebo z dôvodu nebezpečenstva rozšírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby).

Na základe podaného odvolania preskúmal krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. napadnutý rozsudok v napadnutom výroku o treste odňatia slobody, pričom prihliadol aj na chyby v napadnutom rozsudku, ktoré neboli odvolaním vytykané, pretože tieto by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 370 ods. 1 Tr. por.

V časti týkajúcej sa napadnutého výroku o uloženom treste odňatia slobody krajský súd považuje odvolanie obžalovaného za neopodstatnené.

Pokiaľ obhajoba poukazovala na narušený psychický stav obžalovaného, zo záverov znaleckého posúdenia obžalovaného (psychiatricky a psychologicky) okrem iného vyplýva, že obžalovaný netrpí duševnou poruchou v pravom zmysle slova, to znamená psychózou, pričom v čase spáchania skutku vedel rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a svoje konanie mohol ovládať.

K osobe obžalovaného je v znaleckom posudku ďalej uvedené napr., že: „Je neschopný chápať hľadisko druhých, necitlivý voči morálnym problémom, s dôrazom na presadzovanie si vlastných záujmov. Je impulzívny až agresívny, so sklonom k bezhlavému jednaniu. Cielene podáva nižší výkon ako sú jeho schopnosti, má manipulatívne tendencie so sklonom k simulácii“.

Z odpisu z registra trestov na obžalovaného vyplýva, že pred spáchaním teraz prejednáwanej trestnej činnosti sa dostal v 11-tich prípadoch do rozporu s Trestným zákonom, za rôznu trestnú činnosť (v štyroch prípadoch za neoprávnené riadenie motorového vozidla, navyše ešte aj v čase uloženého zákazu činnosti), pričom opakovane bol postihovaný nepodmienečnými trestami odňatia slobody.

Teraz prejednávanej trestnej činnosti sa dopustil navyiac v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody (konanie Okresného súdu Lučenec sp. zn. 3T/49/2011).

Pokiaľ okresný súd uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov, to znamená na hornej hranici zákonnej trestnej sadzby, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, takýto trest možno považovať za akceptovateľný. Ani osoba obžalovaného a ani okolnosti prípadu neumožňovali výkon trestu podmiennečne odložiť v zmysle § 49 Tr. zák., ako sa toho domáhala obhajoba.

K trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu treba poznamenať, že takýto trest vo výmere 5 rokov, uložený obžalovanému v konaní Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 9T/117/2010 začal obžalovaný vykonávať po výkone predošlého trestu zákazu činnosti, to znamená od 16.03.2016. Z tohto trestu teda vykonal necelých 15 mesiacov a zvyšok takéhoto trestu je 3 roky a doba presahujúca 8 mesiacov.

Keď za týchto okolností uložil okresný súd napadnutým rozsudkom obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 7 rokov, znamená to, že súčet predošlého ešte nevykonaného zvyšku trestu zákazu činnosti plus teraz uložený trest zákazu činnosti okresným súdom presahujú dobu 10 rokov, na ktorú je možné ukladať trest zákazu činnosti v zmysle § 61 ods. 2 Tr. zák.

Z uvedených dôvodov, hoci to obhajoba nenamietala, musel byť zrušený v napadnutom rozsudku výrok o treste zákazu činnosti a obžalovanému musel byť uložený miernejší trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu, to znamená na dobu 6 rokov, aby súčet zvyšku predošlého trestu zákazu činnosti a trest zákazu činnosti teraz ukladaný nepresahovali dobu 10 rokov v zmysle § 61 ods. 2 Tr. zák.

Z vyššie uvedených dôvodov bolo preto rozhodnuté spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku krajského súdu, keď zo strany odvolacieho súdu bolo zasiahnuté iba do výroku o treste zákazu činnosti, pričom v ostatných častiach zostal napadnutý rozsudok nedotknutý.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.